

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/717/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812217972
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812217972.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu JUDr. Natálie Čekanovej a Mgr. Ivany Šlesarovej v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 17C/94/2012-528 zo dňa 29. júla 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrhy žalobcu pôvodne podané pod sp. zn. 17C/94/2012, 17C/95/2012, 17C/96/2012, 17C/97/2012, 17C/98/2012, 17C/99/2012, 17C/100/2012, 17C/101/2012, 17C/102/2012, 17C/103/2012, 17C/104/2012, 17C/105/2012, 17C/106/2012, 17C/107/2012, 17C/108/2012, 17C/109/2012, 17C/110/2012, 17C/111/2012, 17C/112/2012, 17C/113/2012, 17C/114/2012, 17C/115/2012, 17C/116/2012, 17C/117/2012, 17C/118/2012, 17C/119/2012, 17C/120/2012, 17C/121/2012, 17C/122/2012, 17C/123/2012, 17C/124/2012, 17C/125/2012, 17C/126/2012, 17C/127/2012, 17C/128/2012, 17C/129/2012, 17C/130/2012, 17C/131/2012, 17C/132/2012, 17C/133/2012, 17C/134/2012, 17C/135/2012, 17C/136/2012, 17C/137/2012, 17C/138/2012, 17C/139/2012, 17C/140/2012, 17C/141/2012, 17C/142/2012, 17C/143/2012, 17C/144/2012, 17C/146/2012, 17C/147/2012, 17C/148/2012, 17C/149/2012, 17C/150/2012, 17C/151/2012, 17C/152/2012, 17C/153/2012, 17C/154/2012, 17C/155/2012, 17C/156/2012, 17C/157/2012, 17C/158/2012, 17C/159/2012, 17C/160/2012, 17C/161/2012, 17C/162/2012, 17C/163/2012, 17C/164/2012, 17C/165/2012, 17C/166/2012, 17C/167/2012, 17C/168/2012, 17C/169/2012, 17C/170/2012, 17C/171/2012, 17C/172/2012, 17C/173/2012, 17C/174/2012, 17C/175/2012, 17C/176/2012, 17C/177/2012, 17C/178/2012, 17C/179/2012, 17C/180/2012, 17C/181/2012, 17C/182/2012, 17C/183/2012, 17C/184/2012, 17C/185/2012, 17C/186/2012, 17C/187/2012, 17C/188/2012, 17C/189/2012, 17C/190/2012, 17C/191/2012, 17C/192/2012, 17C/193/2012, 17C/194/2012, 17C/195/2012, 17C/196/2012, 17C/197/2012, 17C/198/2012, 17C/199/2012, 17C/200/2012, 17C/201/2012, 17C/202/2012, 17C/203/2012, 17C/204/2012, 17C/205/2012, 17C/206/2012, 17C/207/2012, 17C/208/2012, 17C/209/2012, 17C/210/2012, 17C/211/2012, 17C/212/2012, 17C/213/2012, 17C/214/2012, 17C/215/2012, 17C/216/2012, 17C/217/2012, 17C/218/2012, 17C/225/2012, 15C/153/2012, 15C/170/2012, 15C/190/2012, 15C/205/2012, 15C/218/2012, 15C/251/2012, 15C/265/2012, 16C/183/2012, 16C/192/2012, 16C/239/2012, 16C/268/2012. Zároveň uviedol, že o náhrade trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanú námietku zaujatosti vo výške 66,- Eur, ktorý je povinný zaplatiť

do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Uviedol, že žalobca sa 136 návrhmi domáhal proti žalovanému zaplatať škody a nemajetkovej ujmy. Uznesením zo dňa 25.10.2012 rozhodol tak, že na spoločné konanie pod sp.zn. 17C/94/2012 spojil veci vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn.: 17C/95/2012, 17C/96/2012, 17C/97/2012, 17C/98/2012, 17C/99/2012, 17C/100/2012, 17C/101/2012, 17C/102/2012, 17C/103/2012, 17C/104/2012, 17C/105/2012, 17C/106/2012, 17C/107/2012, 17C/108/2012, 17C/109/2012, 17C/110/2012, 17C/111/2012, 17C/112/2012, 17C/113/2012, 17C/114/2012, 17C/115/2012, 17C/116/2012, 17C/117/2012, 17C/118/2012, 17C/119/2012, 17C/120/2012, 17C/121/2012, 17C/122/2012, 17C/123/2012, 17C/124/2012, 17C/125/2012, 17C/126/2012, 17C/127/2012, 17C/128/2012, 17C/129/2012, 17C/130/2012, 17C/131/2012, 17C/132/2012, 17C/133/2012, 17C/134/2012, 17C/135/2012, 17C/136/2012, 17C/137/2012, 17C/138/2012, 17C/139/2012, 17C/140/2012, 17C/141/2012, 17C/142/2012, 17C/143/2012, 17C/144/2012, 17C/146/2012, 17C/147/2012, 17C/148/2012, 17C/149/2012, 17C/150/2012, 17C/151/2012, 17C/152/2012, 17C/153/2012, 17C/154/2012, 17C/155/2012, 17C/156/2012, 17C/157/2012, 17C/158/2012, 17C/159/2012, 17C/160/2012, 17C/161/2012, 17C/162/2012, 17C/163/2012, 17C/164/2012, 17C/165/2012, 17C/166/2012, 17C/167/2012, 17C/168/2012, 17C/169/2012, 17C/170/2012, 17C/171/2012, 17C/172/2012, 17C/173/2012, 17C/174/2012, 17C/175/2012, 17C/176/2012, 17C/177/2012, 17C/178/2012, 17C/179/2012, 17C/180/2012, 17C/181/2012, 17C/182/2012, 17C/183/2012, 17C/184/2012, 17C/185/2012, 17C/186/2012, 17C/187/2012, 17C/188/2012, 17C/189/2012, 17C/190/2012, 17C/191/2012, 17C/192/2012, 17C/193/2012, 17C/194/2012, 17C/195/2012, 17C/196/2012, 17C/197/2012, 17C/198/2012, 17C/199/2012, 17C/200/2012, 17C/201/2012, 17C/202/2012, 17C/203/2012, 17C/204/2012, 17C/205/2012, 17C/206/2012, 17C/207/2012, 17C/208/2012, 17C/209/2012, 17C/210/2012, 17C/211/2012, 17C/212/2012, 17C/213/2012, 17C/214/2012, 17C/215/2012, 17C/216/2012, 17C/217/2012, 17C/218/2012, 17C/225/2012 a uznesením zo dňa 21.02.2013 rozhodol tak, že na spoločné konanie pod sp.zn. 17C/94/2012 spojil veci vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn.: 15C/153/2012, 15C/170/2012, 15C/190/2012, 15C/205/2012, 15C/218/2012, 15C/251/2012, 15C/265/2012, 16C/183/2012, 16C/192/2012, 16C/239/2012 a 16C/268/2012. Žalobca v jednotlivých žalobách tvrdil, že majetková škoda a nemajetková ujma mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza v jednotlivých exekučných konaniach. Podľa druhu pochybenia pri nesprávnom úradnom postupe bolo možné tieto žaloby rozdeliť do troch skupín. Žalobca v prvej skupine jednotlivých návrhov tvrdil, že Okresný súd Prievidza nesprávne úradne postupoval, keďže nerozhodol o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v konkrétnom exekučnom konaní v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote. Žalobca v druhej skupine jednotlivých návrhov tvrdil, že Okresný súd Prievidza nesprávne úradne postupoval, keďže nerozhodol o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v konkrétnom exekučnom konaní v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote. Žalobca v tretej skupine jednotlivých návrhov tvrdil, že Okresný súd Prievidza nesprávne úradne postupoval, keďže rozhodol o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie tak, že žiadosť zamietol, a to po zákonnej lehote. Tvrdil, že exekučný súd postupom podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku spôsobom odporujúcim zákonu si založil svoju právomoc, dôsledkom ktorej zrealizoval úplný judičiálny proces, v ktorom zisťoval a posúdil skutkový a právny stav vo veci samej na základe uzatvorenej zmluvy o úvere. Tvrdil, že exekučný súd sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu spôsobom, ktorý mu ako exekučnému súdu neprináleží. Exekučný súd nie je legitímne schopný vykonávať úkony smerujúce k opätovnému komplexnému rozhodovaniu o veci s tým, že výsledkom takéhoto rozhodovania je úplná nemožnosť vykonávať právo pre veriteľa. Súd prvého stupňa po tom, čo vyhodnotil procesné námietky žalovaného v podanom vyjadrení k žalobám ako nedôvodné, v zmysle § 115 ods. 1 O.s.p. vo veci nariadil pojednávanie, a to postupne na dni 08.04.2013, 10.04.2013, 06.05.2013, 20.05.2013, 17.06.2013 a 22.07.2013 a 29.07.2013, pričom ani na jedno z týchto pojednávaní sa nedostavil právny zástupca žalobcu. O návrhu žalobcu na prerušenie konania súd prvého stupňa rozhodol uznesením na pojednávaní dňa 08.04.2013 tak, že tento návrh zamietol, pričom žalobca proti tomuto uzneseniu podal odvolanie. Skutočnosť, že o návrhu na prerušenie konania nebolo právoplatne rozhodnuté, súd prvého stupňa nepovažoval za dôvod na to, aby v konaní ďalej nepokračoval a vyhovel žiadostiam na zrušenie pojednávania, keďže právoplatné rozhodnutie o návrhu účastníka na prerušenie konanie v prípade jeho zamietnutia nemôže byť prekážkou ďalšieho postupu súdu. Ak by bol pripustený názor, že o každom návrhu na prerušenie konanie musí byť pred rozhodnutím vo veci samej právoplatne, a teda aj odvolacím súdom, rozhodnuté, viedlo by to k vytvoreniu právnych podmienok pre takú procesnú obštrukciu, ktorá by bola spôsobilá v prípade podávania opakovaných procesných návrhov na prerušenie konania znemožniť konanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil § 3 ods. 1 písm. d), § 4 ods. 1 písm. a) bod 1., § 6 ods. 1, § 9 ods. 1 a 2, a § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Zdôraznil, že pre naplnenie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci musia byť splnené zároveň tri podmienky, a to nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Vo vzťahu k prvej skupine jednotlivých návrhov, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že Okresný súd Prievidza skutočne nerozhodol o návrhoch žalobcu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote, pričom buď o zmene súdneho exekútora rozhodol po uplynutí tejto lehoty alebo o návrhu na zmenu exekútora nerozhodol vôbec z dôvodu, že po uplynutí 30 dňovej lehoty rozhodol o tom, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Súd prvého stupňa konštatoval, že uvedené konanie súdu síce vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., keďže Okresný súd Prievidza ako orgán verejnej moci nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, avšak vyvodil záver, že v súvislosti s nekonaním súdu v zákonom stanovenej lehote žalobcovi nemohla vzniknúť žiadna škoda, a z tohto dôvodu boli návrhy v prvej skupine nedôvodné v časti uplatnenej náhrady škody. Charakter ujmy spôsobenej žalobcovi a jeho nekonanie prostredníctvom štandardných prostriedkov na odstránenie prieťahov v konaní vylučuje záver o tom, že by samotné konštatovanie porušenia práva nebolo dostatočným zadosťučinením podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Z tohto dôvodu boli uvedené návrhy nedôvodné aj v časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy, a preto ich súd prvého stupňa v celom rozsahu zamietol.

Vo vzťahu k druhej a tretej skupine jednotlivých návrhov z vykonaného dokazovania vyplynulo, že súdni exekútori vo veciach žalobcu ako oprávneného doručovali Okresnému súdu Prievidza žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom tento rozhodoval tak, že všetky žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uzneseniami zamietal, pričom od doručenia žiadosti do rozhodnutia súdu o jej zamietnutí ubehol rôzny a rozdielny počet dní tak, ako to je zrejme z osobitnej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku. Žiadne z týchto rozhodnutí Okresného súdu Prievidza ako exekučného súdu nebolo zrušené. Zo znenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu; ak však súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne, pričom proti takému uzneseniu je prípustné odvolanie. Z uvedeného je zrejme, že zákonom stanovená lehota 15 dní sa vzťahovala len také rozhodnutie súdu, ktoré malo za následok vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, a nie na rozhodnutie, ktorým bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Preto zo skutočnosti, že rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia neboli vydané v 15 dňovej lehote, nemožno vyvodiť, že by sa Okresný súd Prievidza dopustil protiprávneho konania. Takýto postup súdu rovnako nemožno hodnotiť ako zbytočný prieťah alebo jeho nečinnosť, keďže posúdenie žiadostí o udelenie poverenia si vzhľadom na spotrebiteľský charakter vzťahu oprávneného a povinného vyžadoval dlhší čas a prípadne zadováženie listín nevyhnutných na rozhodnutie súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vo vzťahu k tretej skupine jednotlivých návrhov žalobca zodpovednosť žalovaného odvodzoval aj od toho, že Okresný súd Prievidza nesprávne úradne postupoval, keďže rozhodol o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie tak, že nevydal poverenie, ale žiadosť o udelenie poverenia zamietol. S týmto jeho právnym posúdením nemožno súhlasiť, nakoľko z § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vyplýva že, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Ani v jednom z exekučných konaní nebolo zistené, že by bolo rozhodnutie, ktorým bola zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia, bolo zmenené alebo zrušené, ale naopak bolo zistené, že rozhodnutia Okresného súdu Prievidza boli v odvolacom konaní potvrdené. Vychádzajúc z uvedených zistení súd prvého stupňa konštatoval, že nebola daná zodpovednosť štátu v žiadnom zo žalobcom tvrdených prípadoch v druhej a tretej skupine, a z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa aj tieto žaloby zamietol v celom rozsahu.

V osobitnej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvého stupňa konkretizoval žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v jednotlivých návrhoch, pôvodne vedených pod spisovými značkami, ktoré boli uzneseniami súdu prvého stupňa spojené do spoločného konania pod sp.zn. 17C/94/2012. Súd prvého stupňa uviedol, v ktorých konkrétnych exekučných konaniach vedených

pred súdom prvého stupňa namietal žalobca nesprávny úradný postup, a špecifikoval dôvod zamietnutia návrhu žalobcu.

Ďalej uviedol, že nakoľko žalobca vo veci pôvodne zapísanej pod sp. zn. 17C/94/2012 vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Prievidza a o tejto námietke bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 05.11.2012 tak, že sudca Okresného súdu Prievidza JUDr. Robert Šorl, PhD. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 17C/94/2012, rozhodol tak, že žalobca je povinný v zmysle položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov zaplatiť súdny poplatok zo vznesenej námietky zaujatosti vo výške 66,- Eur.

Pokiaľ ide o trovy konania, súd prvého stupňa uviedol, že v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p., kedy bude o ich náhrade rozhodnuté z dôvodu väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., keď účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že súd prvého stupňa nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Žalobca riadne a včas požiadaval o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Ak tak súd prvého stupňa spravil, odňal tým žalobcovi jeho právo na konanie pred súdom. Sudcu, ktorý vydal napadnutý rozsudok, nepovažoval za nestranného. Rozhodovanie veci zákonným sudcom (aj súdom) je základným predpokladom na naplnenie podmienok spravodlivého procesu (IV. ÚS 345/09). Základné právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom podľa čl. 36 ods. 1 Listiny a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, je v občianskom súdnom konaní zabezpečené vylúčením sudcu z jej ďalšieho prejednávania a rozhodnutia pre jeho zaujatosť (§ 12 - 16 O.s.p., I. ÚS 27/98). Nedostatok nestrannosti sudcu je súčasťou pojmu „zákonný sudca“ (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, III. ÚS 16/2000). Neobstojí názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Za týchto okolností nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. V konaní bolo možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Za danej procesnej situácie ústne pojednanie nebolo neodkladným úkonom. Konečné rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie a toto odvolanie žalobca podáva. V čase podania odvolania o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Správanie súdu prvého stupňa, kedy predbehol vydaním konečného rozhodnutia účinky právoplatného rozhodnutia o prerušení konania z dôvodu rozhodovania o otázke nestrannosti sudcu, zakladá porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu a marí jeho možnosť konať pred súdom. Žalobca taktiež poukázal na to, že nemal možnosť vyjadriť sa k tým tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd vychádzal v rozhodnutí a nemal možnosť vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a na ktorých založil toto rozhodnutie. Tým došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Konceptia spravodlivého súdneho konania zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie, v ktorom musia mať strany možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné pre úspešnosť žaloby, ale aj možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami, k týmto sa vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Žalobca ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k nim vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Poukázal na to, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, jeho právo na kontradiktórny súdny proces tým bolo porušené. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie, ktorého rozsah a obsah si určil sám a vykonal dokazovanie listinami,

ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či šlo o listiny založené v exekučnom spise. Za dôkaz v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise, pretože vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu. Dôvodil, že pokiaľ žalovaný nereagoval na výzvu súdu prvého stupňa, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobe v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p., mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. Žalobca súdu prvého stupňa vytýkal, že úplne ignoroval všetky jeho tvrdenia o majetkovej škode, ktorá mu vznikla s titulu udržiavania a správy informačného systému a titulom uplatnených výdavkov. V tejto časti považoval žalobca rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, za prejav svojvôle a arbitrárnosti. Súd prvého stupňa napriek tomu, že skutkový dej a skutkový základ je v tomto konaní jedinečný, svoje negatívne rozhodnutie odôvodnil úplne rovnakými dôvodmi a vetami ako v iných svojich rozhodnutiach, v ktorých vystupuje žalobca a žalovaný, avšak v ktorých bol rozdielny skutkový dej a základ. Nemožno ústavnoprávne akceptovať, že súd vytvára odôvodnenia rozsudkov formulárovým spôsobom. Žalobcovi nebolo z odôvodnenia napadnutého rozsudku zrejmé akou úvahou súd prvého stupňa dospel k tomu, že majetková škoda a nemajetková ujma nevznikla. Žalobca hodlal v konaní prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd prvého stupňa však dokazovanie skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, žalobcu nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej tak, aby mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Podľa žalobcu súd prvého stupňa vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Napadnuté rozhodnutie považoval žalobca za vnútorne rozporné, nakoľko súd prvého stupňa nekonštatoval zistené porušenie práva a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy navrhovateľovi. S poukazom na uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie. Žalobca samostatným podaním podal odvolanie aj proti výroku, ktorým mu súd prvého stupňa uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vnesenú námietku zaujatosti. Uviedol, že námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 OSP nepodal, a preto je spoplatňovanie fiktívneho návrhu bezpredmetné. Žalobca ďalej poukázal na to, že v žalobe uviedol skutočnosti preukazujúce fakt, že inak vecne a miestne príslušný súd prvého stupňa nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania vylúčení, keďže majú pomer k veci a k účastníkom konania, a sú teda vo veci zaujatí (§ 14 OSP). Súd prvého stupňa mal preto postupovať zákonným spôsobom a podľa ustanovenia § 12 ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 12 ods. 3 OSP požiadať príslušný krajský súd, aby prikázal vec na prejednanie inému súdu toho istého stupňa. Žalobca z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyvodil, že tvrdenie účastníka konania, podľa ktorého v jeho veci nekoná zákonný sudca, treba považovať za námietku zaujatosti, a to z objektívneho pohľadu (II. ÚS 331/09). Dôvodil, že žalobca v predmetnom konaní súdne poplatky neplatí, nakoľko podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 71/1992 Zb. je súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatkov oslobodené, čo sa týka aj poplatkov za podané návrhy vo veci samej, znalecké dokazovanie, či návrhy na vylúčenie sudcov.

Žalovaný sa k doručenému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

V priebehu odvolacieho konania žalobca oznámil, že predložil súdu prvého stupňa do súdneho spisu sp. zn. 8C/125/2012 originál znaleckého posudku č. 1/2016 zo dňa 24.06.2013 vypracovaný znalcom doc. JUDr. PhDr. Miroslavom Slašťanom, PhD., ktorým preukazuje výšku vzniknutej škody v príčinnej súvislosti s neprávym úradným postupom súdu s tým, že z dôvodu hospodárnosti tento znalecký posudok nezakladá do každého súdneho spisu (finančná náročnosť, technické a personálne zaťaženie) a na tento odkazuje ako na skutočnosť známu súdu z jeho činnosti.

Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, včas v zákonnej lehote na podanie odvolania, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 42 ods.3 O.s.p. aj náležitosti podľa § 205 ods.1 O.s.p. s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal odvolací súd preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania. Dôvodmi odvolania vymedzenými žalobcom a ich rozsahom je odvolací súd viazaný podľa § 212 ods.1 O.s.p.

Odvolačný súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu žalobcom podaného odvolania, bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a vo veci verejne vyhlásil rozsudok podľa § 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p., keď dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a napadnutý rozsudok je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť.

Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dôkladne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi účastníkov konania, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v § 132 O.s.p. a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku, zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, zamietol 136 návrhov žalobcu, a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanú námietku zaujatosti vo výške 66,- Eur. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa podrobne a presvedčivo odôvodnil v súlade s požiadavkami § 157 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov, na ktoré v podrobnostiach odkazuje.

Obligatórne (§ 212 ods. 3 O.s.p.) sa odvolací súd zaoberal, či v konaní pred súdom prvého stupňa nedošlo postupom súdu k procesným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. a/ - g/ O.s.p. a tzv. iným vadám konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie dôvody posudzoval odvolací súd podľa obsahu tohto opravného prostriedku. Žalobcom namietané vady konania vymedzené v § 221 ods. 1 písm. f/ a g/ O.s.p. sú vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj články 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Preto odvolací súd posudzoval či postupom súdu prvého stupňa nebola účastníkom odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) a vo veci rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.).

V ustanovení § 14 O.s.p. sú upravené podmienky, ktorých splnenie má za následok, že sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Predmetný dôvod odvolania sa však výslovne obmedzuje len na rozhodovanie vylúčeného sudcu, nakoľko rozhodovacia činnosť ostatných sudcov tohto okresného súdu nie je v tejto veci daná. Námietka žalobcu, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vydal vylúčený sudca, predstavuje odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. Jej dôvodnosť posudzuje odvolací súd vždy, bez toho, aby bol pritom viazaný tým, či prípadne otázku zaujatosti sudcu posúdil ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia nadriadený súd (§ 16 O.s.p.). Z obsahu spisu vyplýva, že návrhy žalobcu pôvodne podané pod sp. zn. 17C/94/2012, 17C/95/2012, 17C/96/2012, 17C/97/2012, 17C/98/2012, 17C/99/2012, 17C/100/2012, 17C/101/2012, 17C/102/2012, 17C/103/2012, 17C/104/2012, 17C/105/2012, 17C/106/2012, 17C/107/2012, 17C/108/2012, 17C/109/2012, 17C/110/2012, 17C/111/2012, 17C/112/2012, 17C/113/2012, 17C/114/2012, 17C/115/2012, 17C/116/2012, 17C/117/2012, 17C/118/2012, 17C/119/2012, 17C/120/2012, 17C/121/2012, 17C/122/2012, 17C/123/2012, 17C/124/2012, 17C/125/2012, 17C/126/2012, 17C/127/2012, 17C/128/2012, 17C/129/2012, 17C/130/2012, 17C/131/2012, 17C/132/2012, 17C/133/2012, 17C/134/2012, 17C/135/2012, 17C/136/2012, 17C/137/2012, 17C/138/2012, 17C/139/2012, 17C/140/2012, 17C/141/2012, 17C/142/2012, 17C/143/2012, 17C/144/2012, 17C/146/2012, 17C/147/2012, 17C/148/2012, 17C/149/2012, 17C/150/2012, 17C/151/2012, 17C/152/2012, 17C/153/2012, 17C/154/2012, 17C/155/2012, 17C/156/2012, 17C/157/2012, 17C/158/2012, 17C/159/2012, 17C/160/2012, 17C/161/2012, 17C/162/2012, 17C/163/2012, 17C/164/2012, 17C/165/2012, 17C/166/2012, 17C/167/2012, 17C/168/2012, 17C/169/2012, 17C/170/2012, 17C/171/2012, 17C/172/2012, 17C/173/2012, 17C/174/2012, 17C/175/2012, 17C/176/2012, 17C/177/2012, 17C/178/2012, 17C/179/2012, 17C/180/2012, 17C/181/2012, 17C/182/2012, 17C/183/2012, 17C/184/2012, 17C/185/2012, 17C/186/2012, 17C/187/2012, 17C/188/2012, 17C/189/2012, 17C/190/2012, 17C/191/2012, 17C/192/2012, 17C/193/2012, 17C/194/2012, 17C/195/2012, 17C/196/2012, 17C/197/2012, 17C/198/2012, 17C/199/2012, 17C/200/2012, 17C/201/2012, 17C/202/2012, 17C/203/2012, 17C/204/2012, 17C/205/2012, 17C/206/2012, 17C/207/2012, 17C/208/2012, 17C/209/2012, 17C/210/2012, 17C/211/2012, 17C/212/2012, 17C/213/2012, 17C/214/2012, 17C/215/2012, 17C/216/2012, 17C/217/2012, 17C/218/2012, 17C/225/2012, boli pridelené na prejednanie a rozhodnutie sudcovi Okresného súdu Prievidza JUDr.

Robertovi Šorlovi, PhD. Súd prvého stupňa uznesením č.k. 17C/94/2012-7 zo dňa 25.10.2012 spojil veci vedené pod vyššie uvedenými spisovými značkami na spoločné konanie pod sp.zn. 17C/94/2012. Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd uznesením č.k. 19NcC/659/2012-16 zo dňa 05.11.2012 následne rozhodol, že sudca Okresného súdu Prievidza JUDr. Robert Šorl, PhD. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 17C/94/2012. Vec pôvodne vedená pod sp.zn. 15C/153/2012 bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi Okresného súdu Prievidza JUDr. Eve Kiššovej. Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd uznesením č.k. 17NcC/605/2012-12 zo dňa 06.11.2012 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Prievidza JUDr. Eva Kiššová je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 15C/153/2012. Zároveň rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Prievidza JUDr. Klaudia Šišková, JUDr. Ľubica Chmelanová, JUDr. Beáta Gešvantnerová, JUDr. Danka Lauková, JUDr. Valéria Píšová, JUDr. Ľudmila Škvaridlová, JUDr. Katarína Zajacová, JUDr. Róbert Matulák, JUDr. Oľga Balážová, Mgr. Katarína Juračková, JUDr. Jarmila Schromová, JUDr. Róbert Šorl, PhD., JUDr. Pavol Bielik, JUDr. Noema Turanovičová, Mgr. Vojtech Chmelan, JUDr. Miriam Kohútová, PhD., nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 15C/153/2012. V súlade s opatrením predsedu okresného súdu zo dňa 16.11.2012 pod č. Spr 2/12-108 bola vec pridelená náhodným výberom sudcovi JUDr. Robertovi Šorlovi, PhD. Vec pôvodne vedená pod sp.zn. 15C/170/2012 bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi Okresného súdu Prievidza JUDr. Eve Kiššovej. Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd uznesením č.k. 4NcC/601/2012-13 zo dňa 30.10.2012 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Prievidza JUDr. Eva Kiššová je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 15C/170/2012. Zároveň rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Prievidza JUDr. Klaudia Šišková, JUDr. Ľubica Chmelanová, JUDr. Beáta Gešvantnerová, JUDr. Danka Lauková, JUDr. Valéria Píšová, JUDr. Ľudmila Škvaridlová, JUDr. Katarína Zajacová, JUDr. Róbert Matulák, JUDr. Oľga Balážová, JUDr. Jarmila Schromová, JUDr. Róbert Šorl, PhD., JUDr. Pavol Bielik, JUDr. Noema Turanovičová, Mgr. Vojtech Chmelan, JUDr. Miriam Kohútová, PhD., nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 15C/170/2012. V súlade s opatrením predsedu okresného súdu zo dňa 16.11.2012 pod č. Spr 2/12-117 bola vec pridelená náhodným výberom sudcovi JUDr. Robertovi Šorlovi, PhD. Vec pôvodne vedená pod sp.zn. 15C/190/2012 bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi Okresného súdu Prievidza JUDr. Eve Kiššovej. Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd uznesením č.k. 6NcC/404/2012-13 zo dňa 02.11.2012 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Prievidza JUDr. Eva Kiššová je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 15C/190/2012. Zároveň rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Prievidza JUDr. Klaudia Šišková, JUDr. Ľubica Chmelanová, JUDr. Beáta Gešvantnerová, JUDr. Danka Lauková, JUDr. Valéria Píšová, JUDr. Ľudmila Škvaridlová, JUDr. Katarína Zajacová, JUDr. Róbert Matulák, JUDr. Oľga Balážová, JUDr. Róbert Šorl, PhD., JUDr. Miriam Kohútová, JUDr. Pavol Bielik, JUDr. Noema Turanovičová, Mgr. Vojtech Chmelan, JUDr. Jarmila Schromová, nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 15C/190/2012. V súlade s opatrením predsedu okresného súdu zo dňa 16.11.2012 pod č. Spr 2/12-131 bola vec pridelená náhodným výberom sudcovi JUDr. Robertovi Šorlovi, PhD. Vec pôvodne vedená pod sp.zn. 15C/205/2012 bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi Okresného súdu Prievidza JUDr. Eve Kiššovej. Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd uznesením č.k. 19NcC/608/2012-12 zo dňa 05.11.2012 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Prievidza JUDr. Eva Kiššová je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 15C/205/2012. Zároveň rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Prievidza JUDr. Klaudia Šišková, JUDr. Ľubica Chmelanová, JUDr. Beáta Gešvantnerová, JUDr. Danka Lauková, JUDr. Valéria Píšová, JUDr. Ľudmila Škvaridlová, JUDr. Katarína Zajacová, JUDr. Róbert Matulák, JUDr. Oľga Balážová, Mgr. Katarína Juračková, JUDr. Róbert Šorl, PhD., JUDr. Miriam Kohútová, JUDr. Pavol Bielik, JUDr. Noema Turanovičová, Mgr. Vojtech Chmelan, JUDr. Jarmila Schromová, nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 15C/205/2012. V súlade s opatrením predsedu okresného súdu zo dňa 16.11.2012 pod č. Spr 2/12-138 bola vec pridelená náhodným výberom sudcovi JUDr. Robertovi Šorlovi, PhD. Vec pôvodne vedená pod sp.zn. 15C/218/2012 bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi Okresného súdu Prievidza JUDr. Eve Kiššovej. Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd uznesením č.k. 4NcC/605/2012-16 zo dňa 02.11.2012 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Prievidza JUDr. Eva Kiššová je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 15C/218/2012. Zároveň rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Prievidza JUDr. Klaudia Šišková, JUDr. Ľubica Chmelanová, JUDr. Beáta Gešvantnerová, JUDr. Danka Lauková, JUDr. Valéria Píšová, JUDr. Ľudmila Škvaridlová, JUDr. Katarína Zajacová, JUDr. Róbert Matulák, JUDr. Oľga Balážová, JUDr. Róbert Šorl, PhD., JUDr. Miriam Kohútová, JUDr. Pavol Bielik, JUDr. Noema

Turanovičová, Mgr. Vojtech Chmelan, JUDr. Jarmila Schromová, nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 15C/218/2012. V súlade s opatrením predsedu okresného súdu zo dňa 16.11.2012 pod č. Spr 2/12-147 bola vec pridelená náhodným výberom sudcovi JUDr. Robertovi Šorlovi, PhD. Vec pôvodne vedená pod sp.zn. 15C/251/2012 bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi Okresného súdu Prievidza JUDr. Eve Kiššovej. Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd uznesením č.k. 17NcC/613/2012-12 zo dňa 06.11.2012 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Prievidza JUDr. Eva Kiššová je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 15C/251/2012. Zároveň rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Prievidza JUDr. Klaudia Šišková, JUDr. Ľubica Chmelanová, JUDr. Beáta Gešvantnerová, JUDr. Danka Lauková, JUDr. Valéria Pišová, JUDr. Ľudmila Škvaridlová, JUDr. Katarína Zajacová, JUDr. Róbert Matulák, JUDr. Oľga Balážová, Mgr. Katarína Juračková, JUDr. Róbert Šorl, PhD., JUDr. Miriam Kohútová, JUDr. Pavol Bielik, JUDr. Noema Turanovičová, Mgr. Vojtech Chmelan, JUDr. Jarmila Schromová, nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 15C/251/2012. V súlade s opatrením predsedu okresného súdu zo dňa 16.11.2012 pod č. Spr 2/12-164 bola vec pridelená náhodným výberom sudcovi JUDr. Robertovi Šorlovi, PhD. Vec pôvodne vedená pod sp.zn. 15C/265/2012 bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi Okresného súdu Prievidza JUDr. Eve Kiššovej. Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd uznesením č.k. 4NcC/615/2012-12 zo dňa 30.10.2012 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Prievidza JUDr. Eva Kiššová je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 15C/265/2012. Zároveň rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Prievidza JUDr. Klaudia Šišková, JUDr. Ľubica Chmelanová, JUDr. Beáta Gešvantnerová, JUDr. Danka Lauková, JUDr. Valéria Pišová, JUDr. Ľudmila Škvaridlová, JUDr. Katarína Zajacová, JUDr. Róbert Matulák, JUDr. Oľga Balážová, JUDr. Róbert Šorl, PhD., JUDr. Miriam Kohútová, JUDr. Pavol Bielik, JUDr. Noema Turanovičová, Mgr. Vojtech Chmelan, JUDr. Jarmila Schromová, nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 15C/265/2012. V súlade s opatrením predsedu okresného súdu zo dňa 16.11.2012 pod č. Spr 2/12-173 bola vec pridelená náhodným výberom sudcovi JUDr. Robertovi Šorlovi, PhD. Vec pôvodne vedená pod sp.zn. 16C/183/2012 bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi Okresného súdu Prievidza JUDr. Jarmile Schromovej. Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd uznesením č.k. 6NcC/437/2012-17 zo dňa 02.11.2012 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Prievidza JUDr. Jarmila Schromová je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 16C/183/2012. Zároveň rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Prievidza JUDr. Klaudia Šišková, JUDr. Ľubica Chmelanová, JUDr. Beáta Gešvantnerová, JUDr. Danka Lauková, JUDr. Valéria Pišová, JUDr. Ľudmila Škvaridlová, JUDr. Katarína Zajacová, JUDr. Róbert Matulák, JUDr. Oľga Balážová, JUDr. Róbert Šorl, PhD., JUDr. Miriam Kohútová, JUDr. Pavol Bielik, JUDr. Noema Turanovičová, Mgr. Vojtech Chmelan, JUDr. Eva Kiššová, nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 16C/183/2012. V súlade s opatrením predsedu okresného súdu zo dňa 16.11.2012 pod č. Spr 2/12-185 bola vec pridelená náhodným výberom sudcovi JUDr. Robertovi Šorlovi, PhD. Vec pôvodne vedená pod sp.zn. 16C/192/2012 bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi Okresného súdu Prievidza JUDr. Jarmile Schromovej. Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd uznesením č.k. 4NcC/656/2012-15 zo dňa 30.10.2012 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Prievidza JUDr. Jarmila Schromová je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 16C/192/2012. Zároveň rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Prievidza JUDr. Klaudia Šišková, JUDr. Ľubica Chmelanová, JUDr. Beáta Gešvantnerová, JUDr. Danka Lauková, JUDr. Valéria Pišová, JUDr. Ľudmila Škvaridlová, JUDr. Katarína Zajacová, JUDr. Róbert Matulák, JUDr. Oľga Balážová, JUDr. Róbert Šorl, PhD., JUDr. Miriam Kohútová, JUDr. Pavol Bielik, JUDr. Noema Turanovičová, Mgr. Vojtech Chmelan, JUDr. Eva Kiššová, nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 16C/192/2012. V súlade s opatrením predsedu okresného súdu zo dňa 16.11.2012 pod č. Spr 2/12-190 bola vec pridelená náhodným výberom sudcovi JUDr. Robertovi Šorlovi, PhD. Vec pôvodne vedená pod sp.zn. 16C/239/2012 bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi Okresného súdu Prievidza JUDr. Jarmile Schromovej. Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd uznesením č.k. 4NcC/653/2012-14 zo dňa 30.10.2012 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Prievidza JUDr. Jarmila Schromová je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 16C/239/2012. Zároveň rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Prievidza JUDr. Klaudia Šišková, JUDr. Ľubica Chmelanová, JUDr. Beáta Gešvantnerová, JUDr. Danka Lauková, JUDr. Valéria Pišová, JUDr. Ľudmila Škvaridlová, JUDr. Katarína Zajacová, JUDr. Róbert Matulák, JUDr. Oľga Balážová, JUDr. Róbert Šorl, PhD., JUDr. Miriam Kohútová, JUDr. Pavol Bielik, JUDr. Noema Turanovičová, Mgr. Vojtech Chmelan, JUDr. Eva Kiššová, nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 16C/239/2012. V súlade s opatrením predsedu okresného súdu zo dňa 16.11.2012

pod č. Spr 2/12-204 bola vec pridelená náhodným výberom sudcovi JUDr. Robertovi Šorlovi, PhD. Vec pôvodne vedená pod sp.zn. 16C/268/2012 bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi Okresného súdu Prievidza JUDr. Jarmile Schromovej. Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd uznesením č.k. 4NcC/657/2012-17 zo dňa 02.11.2012 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Prievidza JUDr. Jarmila Schromová je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 16C/268/2012. Zároveň rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Prievidza JUDr. Klaudia Šišková, JUDr. Ľubica Chmelanová, JUDr. Beáta Gešvantnerová, JUDr. Danka Lauková, JUDr. Valéria Pišová, JUDr. Ľudmila Škvaridlová, JUDr. Katarína Zajacová, JUDr. Róbert Matulák, JUDr. Olga Balážová, JUDr. Róbert Šorl, PhD., JUDr. Miriam Kohútová, JUDr. Pavol Bielik, JUDr. Noema Turanovičová, Mgr. Vojtech Chmelan, JUDr. Eva Kiššová, nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 16C/268/2012. V súlade s opatrením predsedu okresného súdu zo dňa 16.11.2012 pod č. Spr 2/12-213 bola vec pridelená náhodným výberom sudcovi JUDr. Robertovi Šorlovi, PhD. Súd prvého stupňa následne uznesením č.k. 17C/94/2012-19 zo dňa 21.02.2013 rozhodol tak, že na spoločné konanie pod sp.zn. 17C/94/2012 spojil veci vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn.: 15C/153/2012, 15C/170/2012, 15C/190/2012, 15C/205/2012, 15C/218/2012, 15C/251/2012, 15C/265/2012, 16C/183/2012, 16C/192/2012, 16C/239/2012 a 16C/268/2012. Odvolací súd skúmajúc dôvodnosť uplatneného odvolacieho dôvodu zo strany žalobcu dospel k záveru, že na strane zákonného sudcu nie je existencia žiadnej okolnosti, ktorá by ho v zmysle § 14 a nasl. O.s.p. vylučovala z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na pomer k veci a na pomer k účastníkom konania. Z obsahu spisu vyplýva, že v predmetných exekučných veciach vedených na Okresnom súde Prievidza nebol JUDr. Róbert Šorl, PhD. zákonným sudcom. Odvolací súd v konaní nezistil z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p. žiadne skutočnosti predstavujúce dôvod na vylúčenie tohto sudcu a takýto vzťah nie je možné odvodiť ani z údajov žalobcu. Dôvodom na pochybnosti o nezaujatosti namietaného sudcu nemôžu byť ani úvahy žalobcu založené na skutočnosti, že súd prvého stupňa svojim nelegálnym konaním (nesprávnym úradným postupom) zapríčinil vznik škody na strane žalobcu, lebo táto skutočnosť sama o sebe nevypovedá nič o vzťahu namietaného sudcu k účastníkom a k prejednáwanej veci a nemožno z nej odvodiť, že by bola spôsobilá ovplyvniť jej nestranné rozhodnutie. Z týchto dôvodov odvolací súd vyhodnotil uplatnenú odvoláciu námietku žalobcu ako nedôvodnú.

Odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým bola účastníkovi znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. K pojmovým znakom tohto odňatia patrí odňatie možnosti konať pred súdom, k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu a možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Tieto pojmové znaky musia byť splnené súčasne. V súvislosti s týmto odvolacím dôvodom odvolací súd preskúmal splnenie podmienok na postup súdu prvého stupňa v konaní podľa § 114 ods. 1, 2, § 120 ods. 4, § 101 ods. 2 a § 123 O.s.p.

Podľa § 114 ods. 2 O.s.p. v rámci prípravy pojednávania súd doručí návrh na začatie konania (žalobu) odporcovi (žalovanému) spolu s rovnopisom a prílohami návrhu do vlastných rúk a poučí účastníkov podľa § 120 ods. 4. Vyjadrenie odporcu súd bezodkladne odošle navrhovateľovi.

Procesnou povinnosťou súdu je pripraviť pojednanie tak, aby ochrana práv účastníka bola rýchla a účinná a aby sa rozhodlo spravdla na jedinom pojednaní. Súd musí procesné úkony vykonávať tak, aby nedochádzalo k porušovaniu práva účastníka na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Prípravou pojednávania podľa § 114 O.s.p. treba rozumieť všetku činnosť sudcu (predsedu senátu) od začiatku konania na súde až do začatia pojednávania vo veci. K procesným úkonom, ktoré je súd povinný vykonať podľa § 114 ods. 2 O.s.p. patrí doručenie návrhu na začatie konania (žaloby) spolu s prílohami odporcovi (žalovanému) do vlastných rúk na vyjadrenie s uvedením rozhodujúcich skutočností na svoju obranu a označenie dôkazov, ktorých sa dovoľáva, prípadne na predloženie listiny, v súdom určenej lehote. Občiansky súdny poriadok lehotu na vyjadrenie neurčuje, ide o tzv. sudcovskú lehotu, ktorú možno v odôvodnených prípadoch z vážnych dôvodov predĺžiť. V rámci prípravy pojednávania vykoná súd poučenie všetkých účastníkov konania podľa § 120 ods. 4 O.s.p., vrátane tých, ktorí sú zastúpení v konaní právnym zástupcom. Ide o prejav koncentračnej zásady a zásady neúplnej apelácie civilného procesu. Ak žalovaný splní povinnosť a k žalobe a k prílohám sa vyjadrí v lehote určenej súdom, súd toto vyjadrenie bez zbytočného odkladu odošle žalobcovi.

Odvolací súd po preskúmaní postupu súdu prvého stupňa konštatuje, že postup tohto súdu zodpovedá všetkým stanoveným procesným podmienkam prípravy pojednávania podľa § 114 ods. 2 O.s.p. Súd

prvého stupňa spolu s predvolaním na pojednávanie na deň 17.06.2013 doručil právnenému zástupcovi žalobcu a žalovanému poučenie účastníka konania podľa § 120 ods. 4 O.s.p. Súd prvého stupňa zároveň vyzval účastníkov konania, aby súdu do 12.06.2013 uviedli, aké majú ďalšie návrhy na dokazovanie. V prílohe podania súd prvého stupňa zaslal účastníkom konania kópie zápisníc z pojednávania na Okresnom súde Prievidza, z ktorých je zrejme, aké skutočnosti boli doteraz z vykonaného dokazovania zistené, a aké dokazovanie súd mieni v tejto veci ešte vykonať, pričom po vykonaní týchto dôkazov a pod doplnení účastníkmi navrhnutých dôkazov, súd prvého stupňa mienil vyhlásiť dokazovanie za skončené. Právny zástupca žalobcu a žalovaný prevzali doručované písomnosti súdu dňa 06.06.2013.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa okrem iného namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k tým tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd vychádzal v rozhodnutí a nemal možnosť vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a na ktorých založil toto rozhodnutie, nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k nim vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Konceptcia spravodlivého súdneho konania zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie, v ktorom musia mať strany možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné pre úspešnosť žaloby, ale aj možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami, k týmto sa vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie.

Preskúmaním obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca mal objektívnu možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam a dôkazom, ktoré uviedol a navrhol žalovaný v písomnom vyjadrení. Súd prvého stupňa doručil žalobu žalovanému spolu s výzvou zo dňa 27.02.2013, aby sa žalovaný k návrhom podaným pod pôvodnými spisovými značkami, ktoré boli následne uznesením č.k. 17C/94/2012-7 zo dňa 25.10.2012 a uznesením č.k. 17C/94/2012-19 zo dňa 21.02.2013 spojené na spoločné konanie pod sp. zn 17C/94/2012 vyjadril v lehote 15 dní. Vyjadrenie žalovaného došlo súdu prvého stupňa dňa 22.03.2013. Súd prvého stupňa právnenému zástupcovi žalobcu dňa 17.04.2013 doručil vyjadrenie žalovaného k žalobe. Dňa 17.06.2013 bolo súdu prvého stupňa doručené stanovisko žalobcu k vyjadreniu žalovaného k obsahu žaloby. V tomto smere tvrdenie žalobcu nie je pravdivé.

Na prejednanie veci nariadil súd prvého stupňa pojednávania podľa § 115 ods. 1 O.s.p., po splnení procesných povinností podľa § 114 ods. 2 O.s.p. Súd prvého stupňa vec prejednal a rozhodol bez účasti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 119 ods. 4 O.s.p. Na strane právneho zástupcu žalobcu absentoval dôležitý dôvod, pre ktorý by bol súd prvého stupňa povinný pojednávania dňa 08.04.2013, 06.05.2013, 20.05.2013, 17.06.2013, 22.07.2013 a 29.07.2013 zrušiť alebo odročiť. Z doručky súdneho doručovateľa vyplýva, že právny zástupca žalobcu prevzal uznesenia Krajského súdu v Trenčíne o nevyľúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci. Toto vykonateľné uznesenie je v ďalších štádiách konania pre súd prvého stupňa záväzné a súd prvého stupňa bol povinný v prejednávanej veci ďalej konať v súlade so svojou povinnosťou podľa § 1 ods. 1 O.s.p. aj napriek tomu, že žalobca podal ústavnú sťažnosť. Ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu vec prejednať a rozhodnúť v neprítomnosti účastníka konania alebo jeho právneho zástupcu v prípade splnenia podmienok, ktoré spočívajú v tom, že účastník konania alebo jeho právny zástupca bol na pojednávanie riadne predvolaný so zachovaním 5-dňovej lehoty na prípravu pojednávania (§ 115 ods. 2 O.s.p.) a tento účastník konania alebo jeho právny zástupca včas nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Tento dôležitý dôvod, pre povahu ktorého sa nemôže pojednávania účastník zúčastniť sa musí týkať predovšetkým jeho osoby a mal by sa vyznačovať určitou mierou nepredvídateľnosti, mal by byť závažný a svojím rozsahom alebo z iných dôvodov by mal obsahovať dôvodený znak ospravedlnosti. Dôležitosť dôvodu treba hodnotiť ku všetkým okolnostiam konkrétnej veci aj s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti. K návrhom na zrušenie pojednávania a k návrhu na prerušenie konania pripojil právny zástupca žalobcu ústavnú sťažnosť, ktorou odôvodňoval navrhovaný procesný postup. Odvolací súd je toho názoru, že v súlade s § 41 ods. 2 O.s.p. je potrebné návrh na zrušenie pojednávania posúdiť ako návrh na odročenie pojednávania podľa § 119 ods. 2 O.s.p. Novela Občianskeho súdneho poriadku vykonaná zákonom č. 388/2011 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2012 zaviedla obligatórne náležitosti návrhu na odročenie pojednávania. Návrh právneho zástupcu žalobcu tieto obligatórne náležitosti neobsahuje. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu predmetného návrhu nevyplýva žiadny dôležitý dôvod neúčasti právneho zástupcu žalobcu na pojednávaniach súdu prvého stupňa. Súd prvého stupňa návrh právneho zástupcu žalobcu neakceptoval, preto mu nevznikla informačná povinnosť podľa § 119 ods. 4 O.s.p. Za daného procesného stavu súd prvého stupňa nariadením pojednávania na prejednanie veci samej umožnil sporovým stranám zúčastniť sa prejednanie veci vrátane možnosti označiť rozhodné skutočnosti a dôkazy, vyjadriť ku všetkým dôkazom,

ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), vykonať zhrnutie návrhov a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci (§ 118 ods. 4 O.s.p.). Odvolací súd preskúmaním postupu súdu prvého stupňa, s prihliadnutím na všetky okolnosti veci, vyhodnotil postup tohto súdu ako správny, keď mal preukázané, že súd prvého stupňa mal pre prejednanie veci v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného splnené všetky podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Zo skutočností a postupov súdu prvého stupňa v konaní vyplýva, že právo žalobcu na kontradiktórnosť súdneho procesu nebolo porušené. Prejednaním veci v neprítomnosti účastníkov konania súd prvého stupňa neodňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom. Súdne konanie v predmetnej veci prebehlo pred súdom prvého stupňa s pojednávaním. Právny zástupca žalobcu a žalovaný mali reálnu možnosť predkladať skutočnosti a dôkazy najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým súd prvého stupňa končil dokazovanie. Pred skončením dokazovania súd prvého stupňa vykonal poučenie účastníkov podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a potom v súlade s § 118 ods. 4 O.s.p. uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené. Odvolaciu námietku žalobcu o odňatí možnosti konať pred súdom postupom súdu prvého stupňa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Nepravdivé je aj tvrdenie právneho zástupcu žalobcu, že nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.

O návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol súd prvého stupňa na pojednávaní dňa 08.04.2013 tak, že tento návrh zamietol. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že v prejednávanej veci neboli dané zákonné podmienky na obligatórne prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. a ani fakultatívne prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Otázka či je konajúci sudca z prejednávania a rozhodovania veci vylúčený, bola v danom prípade vyriešená postupom podľa § 14 a nasl. O.s.p.

Odvolací súd je toho názoru, že žalobca v konaní nespĺnil dôkaznú povinnosť podľa § 120 ods. 1 O.s.p. V sporových konaniach, ako je aj v danej veci, sa nespĺnenie dôkaznej povinnosti prejaví v nepriaznivom meritórnom rozhodnutí pre účastníka, ktorý svoje dôkazné bremeno neunesol. Dôkazné bremeno je procesný inštitút, ktorý spočíva v zodpovednosti účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť závisí od účastníkov konania, ktorí tým vymedzujú predmet dokazovania, teda to čo má byť preukázané. Na preukázanie skutočností, ohľadom ktorých má účastník konania dôkazné bremeno slúži dôkaz, dôkazný prostriedok realizovaný v procese dokazovania. Vymedzenie okruhu skutočností, ktoré musí účastník uviesť a následne preukázať závisí od hypotézy hmotnoprávnej normy upravujúcej sporný vzťah medzi účastníkmi. Táto norma zároveň určuje rozsah dôkaznej povinnosti a dôkazného bremena. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci má charakter objektívnej zodpovednosti, ktorej podmienkami sú : výkon verejnej moci príslušným orgánom verejnej moci, vznik škody alebo nemajetkovej ujmy poškodenému a príčinná súvislosť medzi nimi. Tieto podmienky musí preukázať poškodený, ktorý znáša dôkazné bremeno o skutočnostiach, ktoré zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu.

Právne vzťahy, z ktorých žalobca odvodzoval nároky uplatnené žalobou sú upravené zákonom č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (účinnosť 1. júla 2004, zmena vykonaná zákonom č. 215/2007 Z.z. s účinnosťou od 1. septembrom 2007, zmena vykonaná zákonom č. 477/2008 Z.z. a zákonom č. 517/2008 Z.z. s účinnosťou od 1. januárom 2009, zmena vykonaná zákonom č.508/2010 Z.z. s účinnosťou od 1. januárom 2011) v znení do 31.12.2012.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. predstavuje existencia nesprávneho úradného postupu pri výkone verejnej moci orgánom verejnej moci hypotézu právnej normy. Pokiaľ nesprávny úradný postup existuje, nastupuje dispozícia právnej normy predstavujúca zodpovednosť štátu ako zodpovednostného subjektu za škodu, ktorá predstavuje právny následok nesprávneho úradného postupu v podobe sankcie. Dôkazná povinnosť žalobcu spočívala v preukázaní nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prievidza v jednotlivých exekučných konaniach. Nesprávny úradný postup žalobca charakterizoval ako nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Na preukázanie nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nevydaní rozhodnutia exekučným súdom v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov žalobca navrhoval ako dôkaz súdne spisy exekučného súdu vedené medzi oprávneným - žalobcom a povinnými uvedenými v jednotlivých žalobných návrhoch, ktorí boli označení menom a priezviskom, číslom zmluvy o úvere, z ktorej vyplýval záväzok povinného, ktorého neplnením vznikla peňažná pohľadávka, ktorej vymoženía sa žalobca domáhal, a číslom exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora. Súd prvého stupňa po zistení, že ide o exekučné konania vedené Okresným súdom Prievidza, si tieto exekučné spisy pripojil.

V danom prípade bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že nevydanie uznesenia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučným súdom, resp. o zmene súdneho exekútora, v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, je nesprávnym úradným postupom podľa právoplatného rozhodnutia vydaného v inom konaní (sťažnosť u predsedu súdu na podklade sťažnosti na prieťahy, disciplinárne konanie, konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, konanie pred Európskym súdom pre ľudské práva). Žalobca nepreukázal, že prieťahy, o ktorých bolo v inom konaní rozhodnuté, sú neodôvodnené, boli podstatnou a rozhodujúcou príčinou vzniku škody žalobcu v exekučnom konaní z dôvodu, že jeho pohľadávka sa stala nevymáhateľnou a nevykonateľnou.

Odvolačný súd je toho názoru, že v prípade žalobných návrhov, v ktorých žalobca namietal nevydanie uznesenia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, možno posudzovať nesprávny úradný postup exekučného súdu len z hľadiska plynulosti konania v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, pretože vyslovenie nesprávneho úradného postupu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote neprichádza do úvahy. V čase začatia jednotlivých exekučných konaní bolo toto konanie upravené Exekučným poriadkom, ktorý v ustanovení § 44 ods. 2 posledná veta nestanovoval pre prípad, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, lehotu na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Lehota 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie sa týka prípadu, ak súd nezistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom.

Žalobcom namietaný nesprávny úradný postup súdu ako orgánu verejnej moci, ktorého následkom mu vznikla majetková škoda a nemajetková ujma, súvisel s rozhodovacou činnosťou súdu. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu tvrdení uvedených žalobcom v jednotlivých žalobných návrhoch je toho názoru, že žalobcom namietaný nesprávny úradný postup charakterizovaný ako vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, nemožno pod nesprávny úradný postup vôbec podriaďiť. Je nepochybné, že žalobca namietal vady exekučného konania a vady exekučného rozhodnutia. Vady konania a vady rozhodnutia, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie, nezakladajú zodpovednosť štátu za škodu z nesprávneho úradného postupu. Namietaný nesprávny úradný postup svojím obsahom smeruje k protiprávnosti rozhodnutia. V prípade protiprávnosti rozhodnutia je zodpovednosť štátu daná iba v prípade, ak poškodený využil všetky riadne opravné prostriedky na dosiahnutie nápravy.

Odvolačný súd v prípade žalobných návrhov, v ktorých žalobca namietal nevydanie uznesenia o zmene súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote súhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že v danej veci bol naplnený prvý predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu a to existencia nesprávneho úradného postupu. Keďže nebola v exekučnej veci dodržaná zákonom stanovená 30-dňová lehota na rozhodnutie, ide o nesprávny úradný postup súdu v zmysle prieťahov v konaní. Nesprávny úradný postup sám, bez kumulatívneho splnenia ostatných predpokladov - vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, nezakladá vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci. Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku podrobne odôvodnil nenaplnenie naposledy uvedených predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu a konštatoval, že žalobca nepreukázal vznik škody a príčinnú súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Žalobca, napriek úvodnému všeobecnému uvedeniu odvolacích dôvodov, vo svojom odvolaní neuviedol (nepochybné z dôvodu predkladania veľkého množstva typových podaní na súdy), aké konkrétne nedostatky meritórnemu posúdeniu prejednávaneho prípadu, vecnému dôvodu zamietnutia návrhu, vytyka. Uvádza len všeobecné konštatovania (napr. "súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané", "súd úplne ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdavkov na administratívne spracovanie textov urgencií atď."), ktoré uvádzal aj v návrhu. Okrem toho uvedené odvolacie tvrdenie nevyplýva z predmetného rozhodnutia a nezodpovedá ani skutkovým zisteniam ani právnomu hodnoteniu uvedenému v odôvodnení rozhodnutia okresného súdu. Žalobca v odvolaní nenapadol podrobné skutkové a právne závery súdu prvého stupňa o nepreukázanom naplnení predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu (neexistenciu nesprávneho úradného postupu, škody a príčinnej súvislosti). Rovnako žalobca v odvolaní žiadnou odvolacou námietkou nenapadol hmotnoprávne dôvody zamietnutia návrhu na náhradu nemajetkovej ujmy. Napadnutý rozsudok považuje odvolací súd za vecne správny, pretože následkom nepreukázaného kumulatívneho naplnenia všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu je zamietnutie návrhu žalobcu.

Odvolačné dôvody prezentované žalobcom v odvolaní nemajú oporu v zistenom skutkovom stave ani v právnom posúdení veci súdom prvého stupňa. Predloženie listinného dôkazu v podobe znaleckého posudku, ktorý mienil žalobca v konaní vykonať, môže byť odvolacím dôvodom iba za splnenia zákonných podmienok podľa § 205a ods. 1 O.s.p., čo v danom prípade nenastalo. Odvolací súd poukazuje na to, že v konaní pred súdom prvého stupňa nebol zistený nesprávny úradný postup a ani existencia nezákonného rozhodnutia exekučného súdu. Vzhľadom k tomuto záveru je potom bez právneho významu aj znalecký posudok č. 1/2013 zo dňa 24.06.2013, ktorý mal žalobca založiť do jedného zo spisov súdu prvého stupňa v priebehu odvolacieho konania. K odvolaniu proti rozsudku súdu prvého stupňa žalobca tento znalecký posudok nepripojil. Odvolací súd uvádza, že aj v prípade jeho pripojenia, nevykonanie dokazovania oboznámením obsahu tohto znaleckého posudku by vzhľadom na záver súdu prvého stupňa nespôsobilo nesprávnosť napadnutého rozsudku.

Po preskúmaní obsahu žalobcom podaného odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd konštatuje, že niektoré odvolacie dôvody sa vôbec netýkajú prejednávanej veci, tvrdenia žalobcu nezodpovedajú skutočnému stavu veci a vo vzťahu k prejednávanej veci sú nepravdivé. Je zrejmé, že obsah podaného odvolania vyhotovil právny zástupca žalobcu tak, aby obsiahol odvolacie dôvody takmer vo všetkých prípadoch, v ktorých žalobca uplatnil proti žalovanému na súdoch Slovenskej republiky svoje nároky na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Uvedené sa prejavuje predovšetkým v námietkach proti procesnému postupu súdu prvého stupňa, keď žalobca napríklad na jednej strane tvrdí, že súd rozhodol bez pojednávania a na druhej strane tvrdí, že pre nariadenie pojednávania vo veci samej nemal súd splnené základné povinnosti a zákonné podmienky. Z tohto pohľadu sa obsah odvolania javí bez znalosti konkrétnej procesnej situácie v postupe súdu prvého stupňa v danej veci.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu, ktorou sa odvoláva proti uloženiu povinnosti zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti, odvolací súd dospel k záveru, že táto námietka je nedôvodná z nasledovných dôvodov:

Podľa § 1 zákona č. 71/1992 Zb. sa súdne poplatky vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov, ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. (v znení účinnom do 30. 09. 2012) je od poplatku oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

Zákonom č. 286/2012 Z. z. bolo s účinnosťou od 01. 10. 2012 vypustené ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. Podľa prechodných ustanovení k úpravám účinným od 01. 10. 2012, uvedených v ustanovení § 18ca zákona č. 71/1992 Zb., z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. 09. 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. 09. 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. 09. 2012.

Podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb., sa za vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania platí súdny poplatok vo výške 66 Eur.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podal na súde prvého stupňa žalobu, ktorou sa domáhal voči žalovanému náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V žalobe uviedol, že na príslušnom súde prvého stupňa neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Vzhľadom na to žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu (§ 12 ods. 1 OSP), pretože sudcovia miestne a vecne príslušného súdu prvého stupňa sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania. Uvedené považoval súd prvého stupňa za námietku zaujatosti jeho sudcov a spis, po ich vyjadrení sa k argumentácii žalobcu, predložil na rozhodnutie nadriadenému súdu (§ 16 ods. 1 OSP). Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 19NcC/659/2012-16 zo dňa 05. novembra 2012 rozhodol, že sudca súdu prvého stupňa JUDr. Robert Šorl PhD. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci, pretože nezistil dôvody na jeho vylúčenie.

Odvolačný súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že z hľadiska obsahového išlo v podanom návrhu aj o námietku zaujatosti vznesenú proti sudcovi súdu prvého stupňa. Pokiaľ žalobca tvrdí, že v danom prípade súd prvého stupňa konal napriek tomu, že nebola podaná námietka zaujatosti podľa § 15a ods. 1 OSP, odvolací súd poukazuje na názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v uznesení zo dňa 11. 03. 2013 v konaní sp. zn. 3Cdo/102/2013, že v prípade osobitného finančno - právneho (poplatkového) vzťahu medzi poplatníkom a štátom nie je úlohou súdu prerokovať určitú vec žalobcu a žalovaného, ale posúdiť, či nastala skutočnosť, s ktorou je zo zákona (ex lege) spojený vznik povinnosti poplatníka zaplatiť súdny poplatok. Odvolací súd sa stotožňuje s týmto názorom, a preto za správny považuje aj názor súdu prvého stupňa, že žalobcovi vznikla poplatková povinnosť za vznesenú námietku zaujatosti.

K tvrdeniu žalobcu, že v konaní rozhodoval vylúčený sudca, odvolací súd poukazuje na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovené vo viacerých rozhodnutiach, napríklad v uznesení zo dňa 31. 05. 2010 v konaní sp. zn. 3Nc/14/2010, že dôvod na vylúčenie sudcu (§ 14 ods. 1 OSP) nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo; nadväzujúc na tento názor Najvyšší súd Slovenskej republiky aj vo vyššie uvedenom uznesení zo dňa 11. 03. 2013 v konaní sp. zn. 3Cdo/102/2013 konštatoval, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia žalobcu) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. S týmto názorom sa odvolací súd stotožňuje, preto túto odvoláciu námietku žalobcu považuje za nedôvodnú.

Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 30. 03. 2011 v konaní sp. zn. II. ÚS 124/2011 vyjadril názor, podľa ktorého vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti, podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov. Od povinnosti zaplatiť tento poplatok možno oslobodiť účastníka iba postupom podľa § 138 OSP. Vecné oslobodenie účastníka občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 zákona č. 71/1992 Zb. sa vzťahuje iba na súdny poplatok za návrh (§ 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.), za odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu (§ 4 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, rozhodne o nich súd prvého stupňa podľa § 224 ods. 4 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.